

KÍNH GỎI CỘNG ĐOÀN GIÁO XỨ THIÊN ÂN.

Người ta thường nói những căn bệnh nan y về thể xác là vô phương cứu chữa. Thế nhưng, trong cách hành xử giữa người với người, có một căn bệnh còn khó chữa hơn nhiều: **Bệnh thiếu tôn trọng chất xám và sự nguy biệ**

Câu chuyện buồn này xảy ra ngay tại Giáo xứ Thiên Ân. Từ trước đến nay, cá nhân tôi chưa bao giờ hẹp hòi trong việc chia sẻ hình ảnh hay tác phẩm của mình. Nếu giáo xứ hay ca đoàn lấy hình ảnh để dùng cho mục đích chung, phục vụ cộng đoàn, T không có ý kiến gì cả. Thế nhưng, việc lấy hình ảnh có bản quyền của người khác, tự ý đóng logo của giáo xứ lên để biến nó thành tài sản của mình thì lại là một câu chuyện hoàn toàn khác – sai cả về lý lẫn về tình.

Đỉnh điểm của sự việc là những hình ảnh ấy không chỉ bị sử dụng trái phép, mà còn bị mang ra làm công cụ để bôi xấu chính tác giả ngay trong dịp lễ Minh Máu Thánh Chúa vừa qua. Thử hỏi, dùng hình ảnh của người ta để công kích người ta, thì đạo lý nằm ở đâu? Tác giả buộc phải lên tiếng vì giới hạn của sự tôn trọng đã bị phá vỡ.

Sau khi nhận được phản ánh, Cha Chánh xứ Phêrô Nguyễn Văn Tâm đã ra một thông báo nội bộ. Trong đó, Ngài yêu cầu các ban ngành: *"Đừng vay mượn hay lệ thuộc vào bất cứ cá nhân hay tổ chức nào"*, và yêu cầu tự làm bài chiếu lễ theo ý của giáo xứ vì có cá nhân phản ánh hình ảnh *"thuộc bản quyền của họ"*.

Đọc thông báo này, người ta mới thấy rõ triệu chứng của "căn bệnh khó chữa". Thay vì một lời nhìn nhận thẳng thắn rằng giáo xứ (hoặc các ban ngành) đã sai khi vi phạm bản quyền và đóng logo trái phép lên tác phẩm của người khác, thông báo lại lái sự việc sang hướng: chúng ta đang bị "vay mượn", bị "lệ thuộc" nên bây giờ phải tự làm.

Việc lấy đồ của người khác rồi đóng dấu tên mình không gọi là "vay mượn". Và việc tác giả lên tiếng bảo vệ quyền lợi chính đáng cũng không phải là lý do để giáo xứ dùng thái độ trịch thượng để "cắt đứt lệ thuộc". Không một lời xin lỗi, không một sự ghi nhận, chỉ có sự tự ái và đùn đẩy trách nhiệm. Có lẽ, bệnh thiếu tôn trọng công sức người khác và không dám nhận sai chính là căn bệnh nan y khó chữa nhất.

- **Về góc độ pháp lý và tình cảm:** Bài viết đã tách bạch rõ ràng hai yếu tố: Nam không hẹp hòi chuyện cho đi (tình cảm), nhưng việc đóng logo và bôi xấu là vi phạm quyền nhân thân và quyền tài sản của tác giả (pháp lý). Điều này giúp cộng đồng mạng hoặc người đọc thấy tôi là người rất biết điều và có lý lẽ.

- **Về cách nhắc đến Cha Chánh xứ:** (đính kèm tin nhắn) sử dụng ngôn từ chùng mực, trích dẫn nguyên văn thông báo của Cha nhưng tập trung phê phán **"cách giải quyết vấn đề"** thay vì công kích cá nhân vị linh mục. Điều này tôn trọng cần thiết trong môi trường tôn giáo nhưng vẫn giữ được sự cương quyết bảo vệ bản quyền.

Gửi quý vị
trong những ngày qua tôi LM
Chánh xứ có nhận được một số
thông tin phản ánh về việc các Ca
đoàn vẫn còn sử dụng hình ảnh,
logo của một cá nhân mà theo
họ là những hình ảnh đó thuộc
bản quyền của họ

vì vậy tôi yêu cầu Ban âm thanh
ánh sáng , Ban truyền Thông phải
kết hợp với các ca đoàn làm bài
chiếu lễ theo đúng chủ đề , ý lễ
của riêng Giáo xứ .

Xin nhắc lại Đừng vay mượn hay
lệ thuộc vào bất cứ cá nhân hay tổ
chức nào .

trân trọng

linh mục chánh xứ
Phêrô Nguyễn Văn Tâm

Nam gửi anh Khải cho Nam vài ý
kiến. Nếu Giáo xứ Thiên Ân lấy
hình ảnh của Nam rồi đóng logo
giáo xứ lên hình ảnh có bản quyền
là không đúng. nếu có lấy sử dụng
thì không có gì hết, nếu tình trạng
này tiếp diễn tác giả sẽ lên tiếng.
cho dù giáo xứ không lấy hình ảnh
đó để kinh doanh nhưng dùng
những cái đó để bôi xấu tác giả
như hôm lễ Mình Máu Thánh
Chúa.

